

החלטת הממונה על המשמעת של אוניברסיטה תל-אביב – הכרעת דין וגזר דין

1. העובדות המתוארות בכתב הקובלנה הן כדלקמן: הנקבל הנו תלמיד שנה ד' לתואר בוגר בבית הספר לכלכלה במסלול דו חוגי עם ניהול. ביום 6/10/24 התקיימה בחינה בקורס "מיקרו כלכלה ב" אליה היה רשום הנקבל. חומר העזר היחיד שהותר להכניס לבחינה היה מחשבון. בסמוך לשעה 10:35 הבחין המשגיח בבחינה בשני דפים מוסתרים במחברת הבחינה של הנקבל. המשגיח לקח אותם והניח אותם על שולחן המשגיחים. הנקבל ניגש לשולחן המשגיחים, השאיר את מחברת הבחינה על השולחן, לקח ללא רשות את הדפים ויצא מהכיתה. המשגיחים יצאו אחריו ולבקשתם שיחזיר את הדפים טען שהוא לא יודע על מה הם מדברים ולטענתו לא היו בחזקתו דפים כלשהם. הנקבל הגיע למזכירות בית הספר לכלכלה וטען בפני אחראית הבחינות כי המשגיח מתנכל לו, לקח לו חומר מהבחינה והוא מבקש לעבור חדר. מזכירת הבחינות הורתה לו להיכנס חזרה לחדר המבחן ואמרה לו כי אסור לו להימצא מחוץ לחדר הבחינה ללא ליווי של המשגיחים. הנקבל סירב להיכנס לבחינה לדבריו בעקבות סירוב האישור לעבור חדר.
2. על פי כתב הקובלנה, במעשים המתוארים לעיל עבר הנקבל עבירות של אי ציות, הונאה והפרת הוראות במבחן והתנהגות שאינה הולמת מעמד של תלמיד, עבירות לפי סעיפים 29.1, 29.3, 29.4 ו-29.10 לתקנון המשמעת - סטודנטים (תשס"ה) ("תקנון המשמעת").
3. ביום 21.1.2025 התקיים דיון הקראה מקוון בפני הממונה על המשמעת של אוניברסיטת תל-אביב. עקב ניתוק האינטרנט, התקיים דיון השלמה מקוון ביום 23.1.2025. במסגרת דיונים אלו הודיע סניגור הנקבל כי הוא מודה בעובדות ובאישום מלבד סעיף ההונאה. כמו כן, הנקבל הבהיר כי הדפים היו דפי טיוטה כמעט ריקים שהוא הרים מהרצפה מתוך דאגה שיחשדו שהוא הכניס אותם לבחינה. הוא גם הסביר כי במזכירות הוא סירב תחילה להיכנס חזרה לבחינה אולם לאחר דין ודברים בינו לבין המזכירה, נמצא לו פתרון בדמות של פסילת הבחינה.
4. ביום 12.02.2025 התקיים דיון על טיעונים לעונש, במסגרתו הצדדים הודיעו כי הסכימו למחוק את סעיף ההונאה (ס' 29.3 לתקנון המשמעת) אך כי הם נותרו חלוקים בנוגע לעונש הראוי. במסגרת הסדר בתיק ד-2023-37, הנקבל הורשע בהפרת הוראה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת והוטלה עליו בין השאר הרחקה על תנאי של שני סמסטרים למשך שנתיים מיום 04.02.2024. הקובל טען כי בנוסף לפסילת הקורס והרחקה על תנאי של שני סמסטרים במשך שנתיים, יש להפעיל את התנאי ולהטיל על הנקבל עונש של הרחקה במשך שלושה סמסטרים במצטבר, כשאחד מהם יוכל להיות מומר בעבודות שירות.
5. סניגור הנקבל טען כי הרחקה בפועל של סמסטר אחד מהווה עונש ראוי יותר. זאת, לאור הלחץ בו היה נתון הנקבל בעת הבחינה כשהוא דאג שחוסר הבנה מצד המשגיח יפעיל את התנאי שנגזר עליו בתיק הקודם, ולאור התנאי שהציב אחד ממקומות העבודה הנוכחיים של הנקבל לפיו עליו לסיים

את התואר בתום שנת הלימודים הנוכחית. הנקבל סבור שהמעסיק עשוי להאריך את התנאי בסמסטר אחד אך לא יותר.

6. לאחר הדיון, החלטתי להרשיע את הנקבל בעובדות המיוחסות לו בכתב הקובלנה ובהפרת הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת.

7. לאור ההבהרה של הנקבל בנוגע להסכמת המזכירות שלא יחזור לבחינה, החלטתי לא להרשיע אותו באי ציות להוראות של רשויות האוניברסיטה, מוריה או עובדיה, שניתנו על ידם עקב מילוי תפקידם כדין לפי סעיף 29.1 לתקנון המשמעת. כמו כן אין בהתנהגותו התנהגות שאינה הולמת את כבוד האוניברסיטה על פי סעיף 29.10 לתקנון המשמעת.

8. אני משיתה על הנקבל את העונשים הבאים :

- 1) פסילת הקורס
- 2) הרחקה על תנאי של שני סמסטרים במשך שנתיים החל מיום מתן פסק דין זה.
- 3) הפעלת התנאי שנקבע בתיק ד-2023-37 כך שהנקבל יורחק מהאוניברסיטה לשני הסמסטרים, מתוכם סמסטר אי' תשפ"ו יומר ל-30 שעות של עבודות לתועלת הציבור. כל הרחקה בפועל נוספת נראית לי כמו עונש לא מידתי ביחס לעובדות הניטענות.

9. פסק הדין ניתן היום, 13.02.2025.

ד"ר נטלי דודזון

ממונה על המשמעת